

Magnificencjo Rektorze,
Wysoki Senacie,
Czcigodny Doktorze Honorowy,
Szanowni Państwo.

Przypadł mi w udziale zaszczyt pełnienia funkcji promotora w dzisiejszej uroczystości nadania godności doktora honoris causa Politechniki Lubelskiej Panu prof. dr. hab. inż. Zenonowi Hotrze.

Prof. Zenon Hotra urodził się 20 czerwca 1942 roku we Lwowie. W latach 1949-1959 był uczniem lwowskiej szkoły nr 11, po ukończeniu której zatrudnił się jako ślusarz prototypowni przedsiębiorstwa nr 49 we Lwowie. Po roku przeniósł się do Lwowskich Zakładów Mechanizacji i Automatykacji, a następnie pracował jako elektryk w przedsiębiorstwie nr 24 we Lwowie.

W latach 1962-1963 był mechanikiem Instytutu Maszyn i Automatyki Akademii Nauk Ukraińskiej Republiki Związku Radzieckiego we Lwowie.

Od roku 1963 był studentem Wydziału Elektro-Fizycznego Politechniki Lwowskiej, gdzie w roku 1966 obronił pracę dyplomową pt. „Opracowanie technologii kondensatorów cienkowarstwowych”, uzyskując dyplom inżyniera techniki elektronicznej o specjalności „Przyrządy półprzewodnikowe”.

W latach 1966-1973 był pracownikiem Specjalnego Biura Konstrukcyjnego nr 125 we Lwowskim Biurze Konstrukcyjnym, kolejno na stanowiskach: technik, inżynier, starszy inżynier, inżynier kierujący, starszy pracownik naukowy Lwowskiego Naukowo-Badawczego Instytutu Radiotechnicznego.

W latach 1969-1972 rozpoczął zaoczne studia doktoranckie na Politechnice Lwowskiej, aby w 1972 obronić pracę doktorską pt. „Opracowanie cienkowarstwowych kondensatorów dla układów mikroelektronicznych o wysokiej niezawodności”, uzyskując stopień doktora nauk technicznych.

Po ukończeniu studiów doktoranckich pracuje jako kierownik Oddziału Specjalnego biura konstrukcyjnego mikroelektroniki w Wytwórni Przyrządów „Mikroprzyrząd” we Lwowie w latach 1973-1979.

Jednocześnie kontynuuje karierę akademicką. W roku 1974 zostaje docentem w Katedrze Przyrządów Elektronicznych Politechniki Lwowskiej, a w roku 1979 zostaje kierownikiem katedry, w której pracuje.

W roku 1981 broni rozprawę habilitacyjną pt. „Opracowanie wysokowydajnych przetworników informacji dla systemów pokładowych” w Sankt-Petersburgu (Rosja), uzyskując stopień doktora habilitowanego nauk technicznych, następnie w roku 1984 zostaje profesorem.

W latach 1988-1995 pełni funkcję dziekana Wydziału Elektro-Fizycznego Politechniki Lwowskiej.

Główne daty w biografii zawodowej prof. Zenona Hotry:

- 1963 - 1966 – student Wydziału Elektro-Fizycznego Politechniki Lwowskiej;
- 1966 – obrona pracy dyplomowej pt. „Opracowanie technologii kondensatorów cienkowarstwowych”; dyplom inżyniera techniki elektronicznej o specjalności „Przyrządy półprzewodnikowe”;
- 1966 - 1973 – pracownik Specjalnego Biura Konstrukcyjnego nr 125 we Lwowskim Biurze Konstrukcyjnym, kolejno na stanowiskach: technik, inżynier, starszy inżynier, inżynier kierujący, starszy pracownik naukowy Lwowskiego Naukowo-Badawczego Instytutu Radiotechnicznego;
- 1969 – 1972 – zaoczne studia doktoranckie na Politechnice Lwowskiej;
- 1972 – obrona pracy doktorskiej pt. „Opracowanie cienkowarstwowych kondensatorów dla układów mikroelektronicznych o wysokiej niezawodności”; uzyskanie stopnia naukowego doktora nauk technicznych;
- 1973 – 1979 – Kierownik Oddziału Specjalnego biura konstrukcyjnego mikroelektroniki w Wytworni Przyrządów „Mikroprzyrząd” we Lwowie; zastępca głównego inżyniera;
- 1974 - 1979 – docent, pracownik Katedry Przyrządów Elektronicznych Politechniki Lwowskiej;
- 1979 – kierownik Katedry Przyrządów Elektronicznych Politechniki Lwowskiej; do chwili obecnej pozostaje na tym stanowisku;
- 1981 – obrona rozprawy habilitacyjnej pt. „Opracowanie wysokowydajnych przetworników informacji dla systemów pokładowych” w Sankt-Petersburgu (Rosja); nadanie stopnia doktora habilitowanego nauk technicznych;
- 1988 – 1995 – dziekan Wydziału Elektro-Fizycznego Politechniki Lwowskiej;
- 1991 – profesor Politechniki Rzeszowskiej;
- 1992 – członek Akademii Nauk Inżynieryjnych Ukrainy;
- 1999 – członek Mongolskiej Akademii Nauk im. Dżyngis-Chana.

Kandydat jest wybitnym naukowcem, autorem ponad 600 prac naukowo-technicznych, 32 monografii i podręczników. Profesor Zenon Hotra jest twórcą szkoły naukowej w dziedzinie elektroniki, bioelektroniki i optoelektroniki, o czym świadczy liczne grono Jego wychowanków. Wypromował łącznie 49 doktorów habilitowanych i doktorów z Ukrainy, Polski, Węgier, Mongolii i Syrii, recenzował 24 rozprawy doktorskie i 14 rozpraw habilitacyjnych.

Obszary zainteresowań naukowych prof. Zenona Hotry koncentrują się głównie na badaniu i opracowywaniu nowych materiałów i technologii oraz na elementach techniki elektronicznej (optoelektronicznych układów scalonych, mikroelektronicznych czujników wielkości fizycznych, przetworników informacji optycznej).

W roku 1989 prof. Zenon Hotra rozporządzeniem Prezydium Rady Najwyższej Ukrainy uzyskał tytuł „Zasłużony Wynalazca Ukraińskiej Republiki Związku Radzieckiego”, w roku 1992 uzyskał tytuł „Zasłużony Działacz Nauki i Techniki Ukrainy”, a w roku 1994 nadano Mu tytuł „Prymus Oświaty Ukrainy”. W roku 1997 został uznany za najlepszego profesora-naukowca Lwowa. W 2011 r. prof. Zenon Hotra uzyskuje tytuł Doktora Honoris Causa Politechniki Lwowskiej.

Wyrazem wielkiego uznania dla Kandydata za autorytet naukowy, jakim cieszy się nie tylko w kraju, ale i za granicą, jest powierzenie Mu w drodze wyboru najwyższych godności akademickich. W roku 2004 nadano mu tytuł członka Międzynarodowej Akademii Termoelektryki, a w roku 2007 tytuł członka Akademii Nauk Elektroniki Stosowanej Białorusi, Rosji i Ukrainy.

Prof. Zenon Hotra od wielu lat jest Przewodniczącym Specjalistycznej Rady d/s stopni naukowych (obrony prac naukowych) D35.052.12 dla specjalności: 05.27.01 – elektronika ciała stałego, 05.27.06 – technologia, sprzęt i produkcja aparatury elektronicznej, 01.04.07 – fizyka ciała stałego, 05.12.20 – systemy optoelektroniczne.

Kandydat jest laureatem licznych wyróżnień, z których pozwolę sobie wymienić te najbardziej prestiżowe:

- 1975 – Złoty medal na Wystawie Osiągnięć Gospodarki Narodowej Związku Radzieckiego.
- 1976 – Srebrny medal na Wystawie Osiągnięć Gospodarki Narodowej Związku Radzieckiego.
- 1976 – laureat nagrody im. O.S. Popowa.
- 1978 – Srebrny medal na Wystawie Osiągnięć Gospodarki Narodowej Związku Radzieckiego.
- 1978 – tytuł docenta Katedry Przyrządów Elektronicznych.
- 1979 – Złoty medal na Wystawie Osiągnięć Gospodarki Narodowej Związku Radzieckiego.

- 1983 – Brązowy medal na Wystawie Osiągnięć Gospodarki Narodowej Związku Radzieckiego.
- 1984 – Srebrny medal na Wystawie Osiągnięć Gospodarki Narodowej Związku Radzieckiego.
- 1984 – tytuł profesora Katedry Przyrządów Elektronicznych.
- 1988 – Medal Weterana Pracy.
- 1989 – Srebrny medal na Wystawie Osiągnięć Gospodarki Narodowej Związku Radzieckiego.

Osobny rozdział w życiu zawodowym Kandydata stanowi wieloletnia współpraca z Politechniką Lubelską.

Współpraca prof. Zenona Hotry z Wydziałem Elektrotechniki i Informatyki rozpoczęła się w roku 1994. Skupia się ona na współuczestnictwie w organizowanych konferencjach naukowych (cykl konferencji „Światłowody i ich zastosowania”: 1996, 1999, 2002, 2005, 2008), współorganizowaniu międzynarodowych konferencji International Symposium on Microelectronics Technologies and Microsystems, współorganizowaniu XX zjazdu Dziekanów Wydziałów Elektrotechniki, Elektroniki, Telekomunikacji i Informatyki 2010 (druga część zjazdu odbyła się we Lwowie z obradami w Politechnice Lwowskiej), aktywnym udziale we współorganizowanych z Instytutem Elektrotechniki w Warszawie Międzynarodowych Interdyscyplinarnych Warsztatach Doktoranckich oraz współudziale w realizacji następujących prac badawczych:

- Światłowodowy układ do monitorowania palników pyłowych dla optymalizacji spalania w celu redukcji NO_x – Kozienice – 1994;
- Opracowanie układu pomiarowego do monitorowania płomienia palników pyłowych kotłów OP-650 – Kozienice 1998;
- Wykonanie prac kontrolno-sprawdzających na instalacji kontroli płomienia palników pyłowych i mazutowych na bloku nr 10 – Kozienice 2000;
- Wykonanie i zabudowa aparatury do światłowodowego monitoringu komory paleniskowej nr 5 – Kozienice 2000;
- Grant celowy – światłowodowe urządzenia do monitorowania palników mazutowych kotłów OP-650 i AP 1650 – Kozienice 2000-2001;
- V Program Ramowy Unii Europejskiej – BioFlame;
- Charakterystyka zapłonu i przebiegu spalania mieszanek węgla/paliwo wtórne poprzez pomiary w płomieniu turbulentnym w pomniejszonej skali (0,5 MW_{th}) – 2000 – 2002;
- Optoelektroniczne metody pomiarów koncentracji gazów w warstwie przyściennej kotłów energetycznych;

- Grant KBN – 2000 – 2004;
- V Program Ramowy Unii Europejskiej – Power Flame 2;
- Wykonanie badań płomienia światłowodową sondą optyczną podczas współspalania biomasy w „EC Stalowa Wola” 2004-2005;
- Badanie optoelektronicznego układu monitorowania płomienia palników mazutowych i pyłowych kotła AP 1650 – Koziernice 2002, 2004;
- Światłowodowy system monitorująco-diagnostyczny procesu spalania w warunkach przemysłowych paliwa gazowego, mazutu i pyłu – projekt badawczo – rozwojowy 2007-2011;
- Diagnostyka procesu spalania pyłu węglowego z wykorzystaniem metod optycznych (2005-2008).

W wyniku realizacji prac badawczych wydanych zostało 12 wspólnych monografii, 15 artykułów opublikowanych, 5 w druku, 13 referatów konferencyjnych oraz 2 patenty.

Pozycja, jaką Kandydat osiągnął w nauce, oraz owocna, korzystna dla obu stron współpraca z Wydziałem Elektrotechniki i Informatyki Politechniki Lubelskiej w pełni uzasadniają wszczęcie postępowania w sprawie nadania tytułu doctor honoris causa Politechniki Lubelskiej.

Przedstawiając dokonania Pana Profesora, wieloletniego przyjaciela Politechniki Lubelskiej, w dziedzinie nauki, dydaktyki i prac organizacyjnych, wyrażam głębokie przekonanie, że Politechnika Lubelska nadaje godność Doktora Honoris Causa Panu Profesorowi jako wybitnemu nauczycielowi akademickiemu, organizatorowi nauki i uczonego światowego formatu.